

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VIII. évfolyam, 17. szám

2018. november 05.

Arcképes

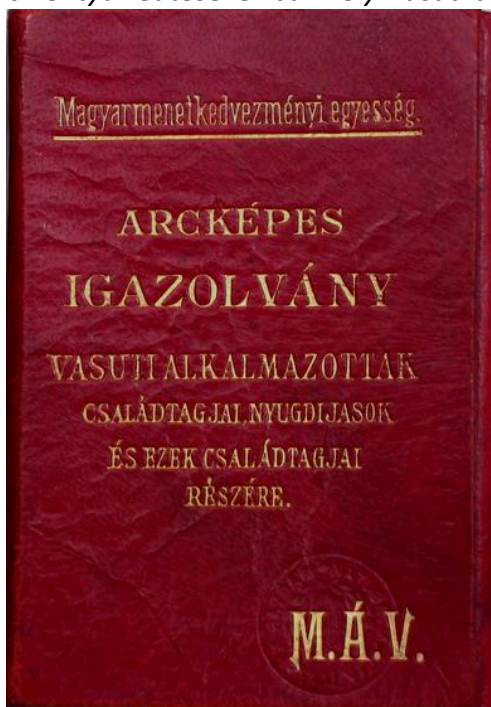
Kellenek a biztos pontok az életben, bár némelyiket szívesen kicserélnék. Valami olyasmire, amiből azt látjuk, érezzük, hogy szükség van ránk, hogy megbecsülnek bennünket. Nem jó azt érezni, hogy amit kapunk, az teher annak, aki adja, szükséges rossz, és legszívesebben elvonná tőlünk. Nem biztos, hogy mindig úgy van, ahogyan érezzük, de tudjuk jól, az érzések sokszor megelőzik, és irányítják a gondolatainkat. Főképp, amikor a biztos pont visszatérően azt az érzést kelti például a vasutasban, örüljön, hogy egyáltalán kap valamit, ami évszázados juss.

Ilyen az arcképes igazolványunk, amit az „adományozó” jóvoltából évente érvényesíteni kell. Nyugdíjasnak, aktívnak, egyszóval minden jogosult vasutasnak. Ami önmagában rendjén is volna, hiszen könnyen megeshet, hogy már nincs a cégnél a kolléga, vagy kolléga, netán meghalt a dédi. De vajon miért kell ehhez őt megkérdezni? Ráadásul szép nagy borítékban, és loholhatunk a postára egy másik, kisebb, de nem kicsi kópertával, vagy a humánba a mienkkel, benne a válasszal: Igen, még élek, vasutas voltam, vagyok, leszek, és szeretném jövőre is! Az információtechnológia mai szintjén pár billentyű leütésével bármely vasútvállalatnál dolgozó jogosult megtalálható, na meg az is, akinek már nem jár a kedvezmény. És talán nem is kerül 1250 forintba, legalábbis nem tudni olyasmiről, hogy alkalmi adminokat vett volna fel a cég az ügyintézésre.

Viszont azt a sokat emlegetett 2009-beli kormányrendeletet, mely sok nyugdíjast, újfelvetelest kizár a menetkedvezményből, ideje volna már módosítani! Vagy direkt azért van, hogy kevesebbe kerüljünk, ha majd elérjük a nyugdíjazásunkat?

De rendben, a pénz nagy úr, mi, halandó vasutasok is teszünk sokat érte. És ezután is tenni fogunk, például a vasúton, még akkor is, ha nem mindig szívesen látnak bennünket, meg akkor is, ha kolonc az arcképesünk a cégnek. Bízunk azért abban, hogy belépőt ezután sem kérnek tőlünk.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Torta

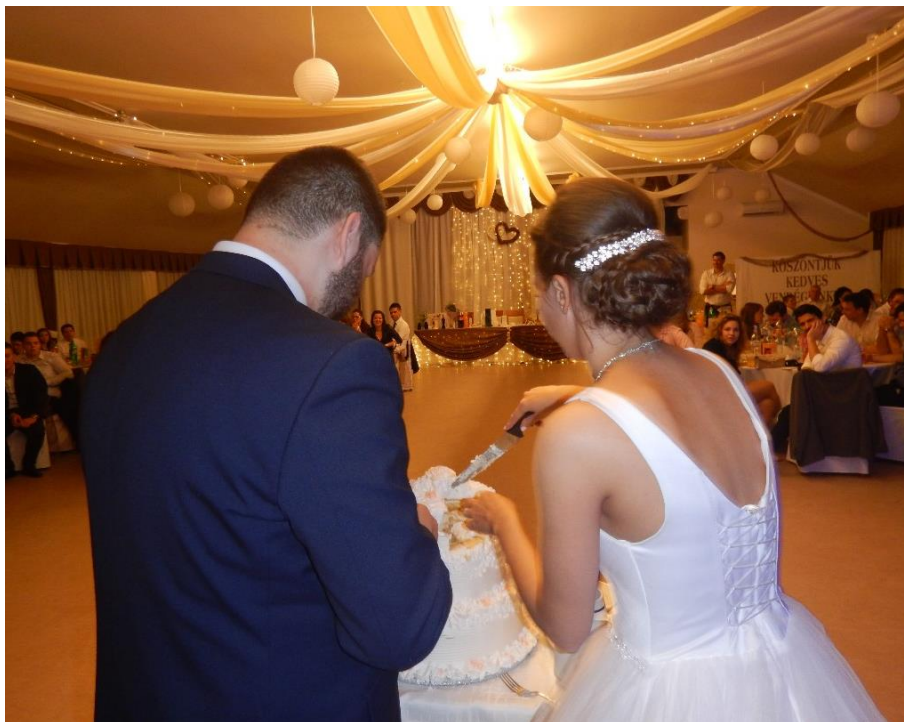
Megküzdöttünk érte. Miközben feledésbe merült a vasút, sőt, a VSZ, uram bocsá', majdnem a ZV is, jó néhány napon át, időt, erőt nem kímélve haladtunk célunk felé. Hol fel a lépcsőn, hol meg le, hol át a szomszéd városba, hol vissza, még a hatodik faluba is elruccantunk. De eszünkbe nem jutott volna, hogy beleunjunk, legfeljebb némi fáradtság volt néha bennünk. Utána, persze, annál több, de akkorra már győztünk.

Sok napon át haladtunk előre, voltak, akik több évig, de végül mindannyian eljutottunk a célegyenesbe: Lépegettünk, odaértünk. Aztán még egyszer felmentünk a lépcsőn, hogy sokan és sokáig jól érezzük magunkat. Na, meg egymást, kinek-kinek, ahogy jutott. És bár azt mondják, a győzteseknek sírni is szabad, visszafogtuk magunkat, jó volt vidámnak és jó kedvűnek is lenni. Na, meg boldognak.

Nem volt ugyan torony, de úgy néz ki, nem csak szerintünk volt szép. Fehér volt, formás, és nagyon finomra sikeredett. Biztosan öröm volt felválni, mindenestre jól esett megkóstolnunk. Hogy aztán ott folytassuk újult erővel, ahol abbahagytuk. Feledve az órák állítgatását is, amíg csak elő nem bújt a Nap. Egy új, a legújabb.

És talán az egyik legszebb.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

STABILIZÁCIÓ

Jancsi a hóna alatt kenyérral megy haza a pékségből, ahol dolgozik. Találkozik Juliskával, aki éhes, gondol egyet, majd megkérdi Jancsit:

- Te, Jancsi! Fogadjunk abba a kenyérbe, hogy nem találsz el, hol hordom a puncimat.
- Nem gondolod komolyan Julis! Én 15 éve házas vagyok, tudom, hogy elől hordják a nők!
- Juliska hátat fordít, lehajol, és megnyeri a kenyeret.

Másnap ismét találkoznak. Jancsi a hátsó tippel próbálkozik, sajnos sikertelenül, mert Juliska szétterpeszt és hátrahajol, így előre kerül a lénység.

Már egy hete megy a dolog, mire az asszony megkérdezi, mire vélje a kenyérínséges időszakot.

- Ne kérdezz semmit! Addig nincsen kenyér, amíg Julis puncija nem stabilizálódik...

ELŐRELÁTÁS

Anyuka intelmekkel látja el a városba készülődő leányát:

- Emlékezzél majd, leányom: Először csak autóztok, majd elmentek vacsorázni, ott egy kicsit iszogattok. Észre sem veszed, és a lakásán találsz magad, ott azután rád ugrik, és megszegyenít téged, és az egész családunkat.

Másnap a leány büszkén meséli anyjának:

- Képzeld! Majdnem mindenben igazad volt. Az autó, a vacsora, a pia és a lakás is úgy történt, ahogy mondtad. De akkor ráugrottam és megszegyenítettem őt is meg a családját is!

Balogh Attila